

PLA D'ACCIÓ

INDÚSTRIA MOTOR D'IGUALTAT

CCOO
indústria

3r Congrés

SUMARI:

INTRODUCCIÓ.....3

**L'ORGANITZACIÓ, MOTOR DE L'AC-
CIÓ DEL SINDICAT.....5**

**L'ACCIÓ SINDICAL, GENERADORA
D'IGUALTAT..... 10**

**LA POLÍTICA, MOTOR DEL CANVI
INDUSTRIAL..... 12**

**CCOO: DEL CENTRE DE TREBALL A
LA CIUTADANIA..... 15**

PLA D'ACCIÓ

3r Congrés de CCOO d'Indústria de Catalunya

INTRODUCCIÓ

(1) El Pla d'acció del 3r Congrés de CCOO d'Indústria ha d'impulsar un doble exercici de proposta i objectius basat en el context i en les circumstàncies en les quals s'haurà d'implementar.

(2) La profunda transformació estructural que la indústria està protagonitzant continua i incrementa la seva intensitat a mesura que els canvis es fan realitat. Una veritable revolució industrial que va molt més enllà de les fàbriques i els polígons industrials. Es tracta d'un canvi de paradigma que afecta tots els sectors i conceptes estructurals per a la ciutadania, com el consum, la mobilitat, la sostenibilitat, la comunicació... Canvis que s'interrelacionen, variant de manera irreversible la manera de viure de la ciutadania que els protagonitza.

(3) I en plena transformació estructural ens ha assaltat una de les crisis sanitàries més importants coneguda per Occident en el darrer segle, probablement, una crisi d'abast mundial.

(4) El 3r Congrés impulsarà un mandat de quatre anys en el qual la societat en general i especialment els sectors industrials i, per tant, les condicions de vida i laborals de les persones que treballen a la indústria estaran absolutament determinades per aquests dos escenaris. Continuar participant i construir el futur de manera justa i progressista per als homes i dones que representem i organitzem dependrà precisament, en gran manera, de la capacitat que tinguem d'influir i d'incidir en aquests escenaris.

"INDÚSTRIA, MOTOR D'IGUALTAT" és el lema de les persones que confiem que els grans canvis són l'oportunitat de continuar avançant cap a una societat més igualitària en els àmbits socials i laborals, un motor igualitari que mou de manera decidida els àmbits polítics, civils i econòmics en aquesta direcció. (5)

Dos projectes polítics s'estan obrint pas i definiran, entre altres estructures de la nostra societat, la indústria: el New Green Deal, en la perspectiva de l'Europa en el món que es vol, i el Next Generation EU, en el que és un ambiciós pla de reconstrucció europea per superar la crisi sanitària provocada per la pandèmia del coronavirus. Sens dubte, el mandat que el 3r Congrés de CCOO d'Indústria ha d'impulsar i els diferents sectors industrials i cadenes de valor que volem organitzar i representar es desenvoluparan permanentment en aquests dos marcs. (6)

Aquests marcs han de comportar grans inversions i canvis legislatius, amb l'objectiu de reduir l'empremta en el planeta, alhora que ho fem compatible amb noves oportunitats d'ocupació de qualitat arreu, que ens ajudin a reduir la bretxa social. Hem de dirigir l'acció cap al desenvolupament d'energies renovables i de l'economia circular, cap a la millora de l'eficiència energètica, implementant importants inversions en infraestructures... Tot això és una transició en si mateixa i CCOO d'Indústria hem d'assolir l'objectiu que aquesta transició sigui justa per a les persones treballadores. (7)

Influir vol dir irrompre com a agent social en aquest context des dels nostres valors de sindicat de classe, d'homes i dones, sociopo- (8)

lític, internacionalista, unitari, democràtic, independent i divers. Amb la ferma convicció del paper que la indústria ha de tenir per desenvolupar aquests valors en la nostra societat, una indústria de futur i sostenible.

(9) El 3r Congrés de CCOO d'Indústria ha de definir el Pla d'acció per al mandat tenint en compte tot això i, alhora, donar continuïtat als objectius que ens vam marcar en el 2n Congrés i que a hores d'ara continuen vigents, especialment tots els que tenen a veure amb la participació de l'actiu industrial de CCOO; el desenvolupament dels instruments necessaris que hem anat creant, consolidant els que ja funcionen i estructurant d'una vegada aquells que no hem estat capaços d'implementar de manera plena; la feminització de l'organització i, sobretot, l'acció sindical.

(10) Amb la convicció i la humilitat amb la qual treballem les dones i els homes de CCOO d'Indústria, conjuntament amb les nostres organitzacions de referència: la Comissió Obrera Nacional de Catalunya i la federació estatal CCOO de Indústria, i unitàriament amb la resta d'organitzacions sindicals amb les quals compartim objectius i on ens integrem.

(11) Aquest Pla d'acció del 3r Congrés de CCOO d'Indústria de Catalunya defineix els objectius genèrics que han de permetre l'acció concreta del sindicat als sectors industrials. És i ha de ser la base estructural dels diferents plans de treball de CCOO d'Indústria durant els propers anys del nostre mandat congressional.

(12) **La comunicació. Com ens comuniquem: com ens expliquem i com ens veuen**

La comunicació, en sentit ampli, ha d'encaixar d'una manera definitiva, transversal i estructural en el treball diari de CCOO d'Indústria de Catalunya. No es tracta de com som, es tracta de com ens veuen, i això té molt a veure amb la política de comunicació que desenvolupem.

Habitualment fem un gran treball, amb un veritable esforç del conjunt de la federació per fer realitat els objectius que ens marquem, i és necessari que aquest treball penetri en la resta de la societat i sigui conegut per aquesta per fer valer el paper del sindicat. (13)

Alhora, una organització cada cop més complexa i diversa necessita comunicar-se amb si mateixa de manera àgil i eficient. (14)

Objectius: (15)

En el que té a veure amb la comunicació, hem de desenvolupar els objectius següents:

1. Garantir la transversalitat en l'encaix orgànic de la responsabilitat i la funcionalitat de la comunicació. (16)

2. Integrar els diferents mitjans i instruments de comunicació dels quals disposa CCOO d'Indústria de Catalunya. (17)

3. Compatibilitzar la política de comunicació amb les nostres organitzacions de referència: la Comissió Obrera Nacional de Catalunya i la federació estatal CCOO de Indústria, i amb el nostre entorn sindical extern. (18)

4. Desenvolupar i posar a disposició de l'organització els nous instruments tecnològics i telemàtics, i les aplicacions de què podem disposar. (19)

5. Implementar una cultura de comunicació homogènia i comuna al conjunt de l'organització, tenint en compte la gestió i la protecció de dades, la imatge... (20)

6. Utilitzar la comunicació i el llenguatge inclusiu com a eina per transmetre valors, respecte i igualtat. (21)

(22) L'ORGANITZACIÓ, MOTOR DE L'ACCIÓ DEL SINDICAT

1. L'afiliació: fonament de l'organització i eina de participació. Mecanisme d'autonomia i suficiència de recursos. Compromís solidari i de garantia de drets individuals i col·lectius

(23) El sindicat, en essència, és una eina per a la defensa i la promoció col·lectiva dels interessos de les persones treballadores, tant en l'àmbit professional com en l'àmbit sociopolític. Aquesta eina, a CCOO, es fonamenta en el **compromís** que suposa l'afiliació.

(24) L'acte de l'afiliació permet articular la **participació** organitzada de les persones treballadores en la determinació dels objectius col·lectius i en la presa de les decisions per emprendre les accions encaminades a assolir-los, i proporciona al sindicat la necessària **suficiència de recursos** per garantir que aquesta tasca de representació col·lectiva es pot realitzar sense dependència política ni patronal. Alhora, l'afiliació comporta un compromís de l'organització envers la persona afiliada en la lluita per **garantir-li els drets** laborals, socials i polítics, individualment i col·lectivament.

(25) L'afiliació ens dona **força** i ens permet optimitzar-nos com a **organització** i, per aquests motius, la seva consolidació i el seu increment han de ser sempre objectius essencials del sindicat.

(26) **Objectius:**

1. En cada àmbit d'actuació sindical cal **definir responsables, estratègies i plans d'afiliació**, revisant-los de manera periòdica i adaptant-los a la realitat i a les circumstàncies del moment.
- (27) 2. El nostre actiu a cada empresa ha disposar d'un **protocol d'acollida** a les noves

persones afiliades, proporcionant-los informació, vies per a la **participació** i màxima transparència.

3. Les eleccions sindicals són una **porta d'entrada del sindicat a l'empresa** i un instrument per reforçar l'organització del sindicat. En aquest sentit, cal proporcionar la **formació sindical bàsica** al conjunt dels nostres delegats i delegades. Alhora, des dels processos electorals hem d'impulsar que dones i joves tinguin un paper més rellevant al sindicat, motiu pel qual hem de fomentar i promoure **candidatures de renovació** on tinguin més presència.

4. Desplegar estratègies de **fidelització de l'afiliació**, com realitzar un acompanyament quan se surt o es canvia d'empresa o desenvolupar les agrupacions de pensionistes on ens puguem integrar quan passem a la jubilació.

2. La secció sindical: espai de consulta i participació de l'afiliació, marc per a la implicació i la solidaritat amb el projecte col·lectiu del sindicat

La secció sindical és l'espai on ens trobem les persones afiliades que treballem a la mateixa empresa. Ha de ser un **espai d'informació, de consulta i de participació**. En aquest sentit, participació no és només votar i decidir, sinó també debatre, contrastar i definir conjuntament una posició. Per això diem que la secció sindical és un element vertebrador del sindicat i ha de ser un espai diferenciat del comitè d'empresa, que simplement és on farem efectives les decisions que acorda l'afiliació (alineant-les, quan sigui possible, amb les altres forces sindicals que hi tinguin representació).

Alhora, la secció sindical també articula la seva **implicació i solidaritat amb el projecte col·lectiu del sindicat**, amb l'aportació, quan sigui possible, de quadres sindicals i de recursos sense els quals no és viable la con-

formació operativa d'una potent organització de ram i confederal, com som CCOO, de la mateixa manera que quadres sindicals de l'organització **assessoren** la secció sindical i els delegats i delegades, i hi **donen suport sindicalment i tècnicament** quan hi ha una situació de repte o una dificultat a l'empresa.

(32) D'altra banda, la secció sindical pot desenvolupar l'organització a l'empresa sense cenyir-se a un únic centre de treball, cercant la coordinació de l'afiliació dels diversos centres que pugui tenir un mateix grup empresarial. En aquelles empreses on disposem de comitè d'empresa europeu, els **eurodelegats i eurodelegades de CCOO** tenen un paper essencial per facilitar aquesta tasca.

(33) **Objectius:**

1. La secció sindical ha de ser, de manera regular i sostinguda, un **espai d'informació, de consulta i de participació de l'afiliació**.
- (34) 2. Cal desenvolupar **plans de treball, memòries de transparència i eines de comunicació** (l·listes de difusió per WhatsApp i/o correu electrònic, trobades presencials al menjador o a la màquina de cafè, etc.) a les seccions sindicals.
- (35) 3. L'**itinerari de formació sindical especialitzada** (salut laboral, negociació col·lectiva, igualtat...) de la nostra RLT a l'empresa ha d'estar coordinat també per la secció sindical.
- (36) 4. Des de la direcció federal, cal **formar els eurodelegats i eurodelegades**, i facilitar-los l'assessorament, garantint la coordinació amb la secció sindical i la RLT de CCOO a l'empresa, amb un seguiment periòdic.

3. El sindicat intercomarcal: sindicalisme de referència i de proximitat. Impuls i lideratge organitzatiu. Acció sociopolítica a les comarques i localitats (37)

El sindicat intercomarcal (o l'àmbit funcional) és el suport sindical i tècnic de les seccions sindicals del territori. Així mateix, podríem dir que és també "la secció sindical de l'afiliació que encara no disposa de secció sindical". És a dir, és el **recurs de referència i de proximitat**, i és, també, un eina d'informació i participació.

El sindicat intercomarcal, però, és molt més: és el **motor de CCOO d'Indústria de Catalunya en el dia a dia**, aporta mètode, planificació, recursos i, en especial, **impuls i lideratge** per avançar envers els objectius que ens hem fixat col·lectivament. (38)

Així mateix, com a integrant de la unió intercomarcal, el sindicat intercomarcal ha de contribuir a **situar CCOO al territori** com el que veritablement som: l'organització social de més àmplia base del nostre país, és a dir, un **actor sociopolític de primer nivell** que ha de ser tingut en compte com a tal a les comarques i localitats de Catalunya, on ha d'esdevenir punt de referència. (39)

Objectius: (40)

1. Incorporar les noves metodologies i eines disponibles (plans d'igualtat, sistemes telemàtics, campanyes telefòniques, xarxes socials, etc.) en la **planificació de l'extensió i l'atenció sindical** al territori.
2. Avançar en la coordinació dels **plans d'acollida** amb la formació sindical bàsica orientada a les noves persones delegades. (41)
3. Aprofundir en la implicació a les unions intercomarcals (o a les estructures equivalents en el cas dels àmbits funcionals) **buscant sinergies de treball i articulant la defensa i l'enfortiment dels serveis públics** als territoris (salut, educació, (42)

transport públic, residències, polítiques d'habitatge...).

(43) **4. La direcció federal: política de recursos, treball transversal, feminització, transparència, direcció i coordinació orgànica, òptica confederal**

La direcció federal coordina orgànicament les diferents estructures, instruments i actius sindicals de CCOO d'Indústria de Catalunya i ho fa en clau federal amb la federació estatal CCOO de Indústria i en **clau confederal** amb la CONC.

(44) Cal mantenir la **política de recursos** que es va adoptar en els dos congressos anteriors, orientada al sosteniment i a la viabilitat de la nostra organització agafant com a base la quota afiliativa i les hores sindicals, amb criteris de **microgestió, equilibri pressupostari i transparència** en la destinació dels recursos. Una política que ha de ser coherent amb els nostres **valors**, apostant per materials sostenibles i proveïdors socialment responsables.

(45) Cal aprofundir en el **treball transversal** en les àrees de la direcció federal i consolidar el funcionament basat en **plans de treball** que s'ha implementat en el darrer mandat. D'altra banda, és important continuar amb el treball de **feminització del sindicat** i de **renovació** amb criteris de futur, **incorporant l'actiu més jove a les estructures sindicals**.

(46) **5. L'acció sindical internacional: coordinació i participació**

L'acció sindical internacional es coordina a escala federal estatal amb CCOO de Indústria, i a escala confederal, amb la CONC.

Objectius:

(47) 1. Coordinació eficaç i eficient amb les responsabilitats d'Internacional de la CONC i de CCOO de Indústria, habilitant una major participació i una col·laboració més estreta.

2. Desenvolupament de projectes i estudis europeus impulsats per les nostres organitzacions de referència. (48)

3. Cooperació solidària en l'activisme sindical de classe internacional. (49)

6. Proposta organitzativa (50)

6.1. MAPA TERRITORIAL de CCOO d'Indústria de Catalunya

CCOO d'Indústria de Catalunya disposem d'unes estructures territorials fortes i organitzades sobre la base de la nostra realitat industrial, nombre de persones treballadores per organitzar, persones afiliades i nombre de seccions sindicals constituïdes, dotant-les dels mitjans humans i econòmics disponibles, amb capacitat d'intervenció i resposta.

La nostra estructura territorial és la següent: (51)

- ✓ Sindicat Intercomarcal de CCOO d'Indústria del Baix Llobregat - Alt Penedès - Anoia - Garraf (BLLAPAG)
- ✓ Sindicat Intercomarcal de CCOO d'Indústria del Vallès Occidental - Catalunya Central (VOCC-CATC), que abasta les comarques del Vallès Occidental, el Bages, el Berguedà i el Moianès (52)
- ✓ Àmbit Funcional de CCOO d'Indústria del Barcelonès (53)
- ✓ Sindicat Intercomarcal de CCOO d'Indústria del Vallès Oriental - Maresme - Osona (VORMAROS) (54)
- ✓ Sindicat Intercomarcal de CCOO d'Indústria de Tarragona (55)
- ✓ Sindicat Intercomarcal de CCOO d'Indústria de Girona (56)
- ✓ Àmbit Funcional de CCOO d'Indústria de Lleida (57)

(58) **6.2. MAPA SECTORIAL de CCOO d'Indústria de Catalunya**

CCOO d'Indústria de Catalunya és la suma d'una realitat sectorial diversa que hem d'estructurar per tal de poder implementar les estratègies i els objectius sindicals que definim en aquest Pla d'acció.

(59) Ens marquem l'objectiu de redefinir l'estructura sectorial més adient a aquest efecte, tenint en compte:

- (60) ✓ El debat sobre l'articulació de les polítiques al voltant del New Green Deal i el Next Generation EU, i les cadenes de valor industrial.
- (61) ✓ La coordinació amb l'estructura federal sectorial estatal per facilitar la transversalitat sectorial en l'acció sindical.

(62) **6.3. ÒRGANS DE DIRECCIÓ**

Els òrgans de direcció i representació de CCOO d'Indústria de Catalunya seran els següents:

(63) Direcció federal

✓ SECRETARI O SECRETÀRIA GENERAL

✓ COMISSIÓ EXECUTIVA:

Estarà formada per 11 persones, més el secretari o secretària general. Es reunirà setmanalment amb caràcter ordinari i la seva elecció es farà al congrés de CCOO d'Indústria de Catalunya.

(64) ✓ COMITÈ FEDERAL:

Es constitueix com a òrgan per a la direcció i la coordinació de CCOO d'Indústria de Catalunya. Estarà format per la Comissió Executiva més els secretaris o secretàries generals dels sindicats intercomarcals i l'àmbit funcional de Lleida, més una persona per cadascuna de les seccions sindicals titulars i suplents al Consell Nacional de la CONC, més aquelles seccions sindicals que la Comissió Executiva consi-

deri oportú convidar a la reunió del Comitè Federal en funció dels temes a tractar. La composició final ha de garantir el compliment de la proporció de gènere. Es reunirà de manera ordinària cada dos mesos. (65)

✓ CONSELL (100): (66)

És el màxim òrgan de direcció de CCOO d'Indústria de Catalunya i es reunirà de manera ordinària cada quatre mesos. El congrés en ratificarà els criteris i la composició, que s'ajustaran als criteris de distribució següents:

▶ Comissió Executiva i Secretaria General (12), més secretaris o secretàries generals dels sindicats intercomarcals i la coordinació de l'Àmbit Funcional de Lleida. (67)

▶ La persona responsable de Joves de CCOO d'Indústria de Catalunya (1). (68)

▶ Les persones representants de les seccions sindicals d'empresa membres del Comitè Federal (4). (69)

▶ Representació proporcional dels sindicats d'Indústria, segons la cotització mitjana utilitzada en el procés congressual (83), els membres de la qual seran elegits en les conferències o en els congressos dels sindicats o dels àmbits funcionals de CCOO d'Indústria. (70)

▶ Els secretaris o secretàries generals formaran part dels seus propis àmbits territorials, amb l'objectiu de no desvirtuar la quota de participació de gènere a l'òrgan de direcció, tal com estableixen els Estatuts. (71)

▶ Els secretaris o secretàries generals de les seccions sindicals intercentres o interempreses de l'àmbit de Catalunya tindran la consideració de convidats permanents. (72)

(73) Territoris

✓ COMISSIÓ EXECUTIVA:

Els sindicats de CCOO d'Indústria es dotaran de comissions executives com a òrgans de direcció i de decisió que garanteixin la gestió i la posada en marxa de la política sindical definida en els debats interns. Es reuniran mensualment i el criteri de composició ha de ser el del govern del sindicat des de l'assumpció de responsabilitats sindicals i la dedicació a l'exercici de direcció.

(74) En l'Àmbit Funcional de Lleida, segons la realitat organitzativa de CCOO de les Terres de Lleida i dins del procés congressual, la conferència congressual de CCOO d'Indústria elegirà una persona responsable que formarà part de la Comissió Executiva de la unió com a coordinador o coordinadora de l'Àmbit Funcional d'Indústria i com a representant de l'Àmbit Funcional de Lleida al Comitè Federal de CCOO d'Indústria de Catalunya.

(75) En el cas de l'Àmbit Funcional del Barcelonès, s'elegirà una persona responsable en el marc de la conferència congressual que formarà part de la Comissió Executiva de CCOO d'Indústria de Catalunya.

(76) Els criteris que s'han d'utilitzar en els congressos, en relació amb la composició de les comissions executives, així com amb el nombre de persones que en formaran part, es determinaran tenint en compte l'afiliació en l'àmbit corresponent, els delegats i delegades de CCOO i les seccions sindicals constituïdes amb les normes establertes i la seva disponibilitat i els compromisos d'hores sindicals per al sindicat. Per al nombre màxim de persones que formaran part de les comissions executives es prendrà com a referència l'afiliació i caldrà atendre's al que disposen les normes congressuals i els Estatuts en relació amb la participació de gènere als òrgans de direcció, d'acord amb l'escala següent:

VOLUM D'AFILIACIÓ	COMISSIÓ EXECUTIVA (màxim)
Fins a 5.000 persones afiliades	9
Més de 5.000 persones afiliades	11

(77) En relació amb les polítiques econòmiques i pressupostàries, els sindicats de CCOO d'Indústria elaboraran el pressupost anual a partir dels recursos i en funció de les seves activitats i tasques. Aquests pressupostos s'integraran en el conjunt dels pressupostos de CCOO d'Indústria de Catalunya i es regiran pels acords adoptats pels òrgans de direcció de CCOO d'Indústria.

6.4. ÒRGANS DE PARTICIPACIÓ

(78)

Direcció federal

✓ CONSELL DE SECCIONS SINDICALS:

El formaran el Comitè Federal, la persona responsable de Joves, els o les coordinadores sectorials que hagin estat nomenats i, per nombre d'afiliats i àmbits territorials, el conjunt de seccions sindicals més representatives de Catalunya, que, constituïdes segons la norma, tinguin un 40 % de la plantilla afiliada o tinguin més de 50 persones afiliades. Es traslladarà la informació i el treball que des de l'àmbit federal es realitza i es potenciaran la participació i el debat com a elements fonamentals de transparència. Es reunirà de manera ordinària cada sis mesos.

✓ PLENS DE LES ÀREES DE LA DIRECCIÓ FEDERAL:

(79)

Reuniran les persones integrades a les àrees de la direcció federal. En funció de l'ordre del dia que s'hagi de tractar, integraran també les persones responsables corresponents als sindicats intercomarcals i àmbits funcionals.

✓ PLENS DE RESPONSABILITATS (igualtat, salut laboral, joventut, formació, eleccions sindicals, afiliació...):

(80)

(81) Hi participarà la persona responsable d'aquell àmbit a la direcció federal i la persona responsable de desenvolupar aquelles polítiques a cada territori.

(82) ✓ GRUPS DE TREBALL (referents de conveni, internacional i comitès d'empresa europeus, joves, TECNICCOOs, digitalització...): Estaran formats per persones afiliades a les quals s'encarrega el treball en un determinat àmbit.

(83) ✓ COORDINADORES SECTORIALS: Impulsades per l'Àrea de Política Industrial en l'àmbit d'un sector o subsector.

(84) Territoris

✓ PLE DE L'ACTIU SINDICAL:
Tots els sindicats d'Indústria de CCOO han de constituir plens de participació que hauran de garantir la presència en els debats interns.

(84) Aquests plens es reuniran com a mínim dues vegades l'any i es compondran segons els criteris següents:

- ▶ Comissió Executiva
- ▶ Una representació de les seccions sindicals
- ▶ Una representació de la realitat sectorial
- ▶ Una representació de la realitat comarcal del territori
- ▶ Una representació de persones d'empreses de menys de 50 treballadors i treballadores

L'ACCIÓ SINDICAL, GENERADORA D'IGUALTAT

(85)

La centralitat de la idea d'igualtat a totes les estructures del sindicat comporta l'exportació d'aquesta estratègia nuclear cap a tota l'acció sindical. Cap procés d'acció directa del sindicat ens pot portar tants èxits com l'aplicació d'aquesta màxima en l'acció col·lectiva.

1. Paper de l'acció sindical

(86)

Llegir correctament els canvis que el món del treball experimenta només es pot fer mitjançant el contacte directe amb la realitat de les diverses activitats industrials. Aquesta interacció és un canal de doble direcció que permet al sindicat ser allà on el conflicte es dirimeix, a la vegada que la gestió política d'aquest escenari ens reporta una experiència directa amb la realitat.

El fet d'obrir el sindicat a aquesta realitat facilita el seu posicionament més enllà de la seva estructura funcional, i n'enriqueix i n'amplia el rang.

(87)

Objectius:

(88)

1. Interacció amb el món del treball:

1. Noves formes de construcció col·lectiva des de la participació, la resiliència i la interacció amb la resta d'estructures sindicals.

2. Recuperació d'espais d'influència i sinergies a les institucions, construint aliances civils amb perspectiva confederal i generant espais de concertació que ens permetin avançar cap a la cogestió als centres de treball.

(89)

3. Una estructura formada pel canvi. La capacitat de l'actiu sindical sindicant tècnicament l'acció directa del sindicat i finançant la sensibilització de les estructures.

(90)

(91) 2. Acompanyament de la transició justa:

1. Intervenció sindical en els períodes de transició cap a una indústria i una activitat sindical justa. La visió de gènere com a valor transversal d'una acció sindical sensible a la diversitat i a la transversalitat interna de la federació.
- (92) 2. Proximitat del sindicat a les realitats de transformació de la indústria, començant per la transformació del nostre actiu als centres de treball. Els nous perfils de persones treballadores són també el nostre nou focus en l'acció sindical.
- (93) 3. Ruptura amb la precarietat mitjançant una acció sindical integradora. La feminització i el rejuveniment del sindicat com a eina de lluita integral contra la precarietat estructural, trencant l'associació entre els sectors industrials essencials i la precarietat.

(94) **2. Els pilars de l'acció sindical**

Les matèries que des de l'acció sindical es posen a disposició de les estructures sindicals es basen totes en el pilar de la igualtat. Així com sempre es considera la negociació col·lectiva el cor de l'acció sindical, cap aspecte de gestió col·lectiva del conflicte i la negociació té sentit si no es fa amb l'objectiu de revertir les desigualtats que les patronals volen fer-nos pensar que són inherents al món del treball.

- (95) Totes les desigualtats parteixen del concepte de comparació entre diferents generacions, entre diferents realitats del treball, entre diverses condicions laborals i de treball. El paper de l'acció sindical és donar eines col·lectives a la classe treballadora que ens permetin igualar-nos lluitant i no caure en la trampa de competir entre nosaltres.

Objectius:

1. La igualtat i la seva política

1. La intervenció en tots els àmbits com a extensió de l'acció sindical amb una visió de gènere. Allò planejat (concertat) que ens iguala: plans d'igualtat.

2. Seguim amb la gestió del canvi. Les estructures sindicals alineades amb la igualtat. (97)

2. Sindicalistes joves

1. L'acció sindical progressista i transgressora capaç de saber llegir l'evolució dels sectors industrials amb una direcció més jove. (98)

3. La negociació col·lectiva

1. Recobrar l'equilibri del binomi negociació-mobilització, dimensionant els convenis col·lectius mitjançant la racionalització. (99)

2. Enfortiment dels processos de construcció col·lectiva de les propostes i de seguiment dels acords. (100)

4. Salut laboral i medi ambient

1. Sindicació de la salut laboral, enfortint la capacitat de l'actiu sindical a tota l'estructura. (101)

2. La indústria sostenible en una transició ecològica de drets sindicals mediambientals. (102)

5. Organització del treball

1. Sindicació de l'organització del treball, enfortint la capacitat de l'actiu sindical a tota l'estructura, amb l'objectiu de la cogestió. (103)

(104) 6. Interacció de l'acció sindical en la concertació

1. Concertació externa, recuperant la influència i la presència del sindicat.

(105) 2. Concertació interna en la gestió integral dels instruments per a l'acció sindical i per a la interacció amb els sindicats d'indústria.

(106) **3. L'acció de la política sindical transversal**

La coordinació amb altres estructures del sindicat permet la transversalitat de responsabilitats que es desenvolupen interaccionant entre si diferents persones i estructures.

(107) **Objectius:**

1. Superar l'estanquitat definint les funcions de les persones gestores dels sectors industrials.

(108) 2. Vincular aquesta definició amb l'estructura sectorial que es desenvolupi, permetent la referència a coordinadores diferents a l'hora de portar a terme competències identificades amb una estructura o altra.

LA POLÍTICA, MOTOR DEL CANVI INDUSTRIAL

(109)

Catalunya té avui un nivell industrial per sota del que correspondria a la que va ser una de les regions més industrialitzades d'Europa.

1. Acord nacional de bases per a la reactivació econòmica amb protecció social

(110)

L'Acord nacional de bases per a la reactivació econòmica amb protecció social recull una part significativa de les propostes elaborades per CCOO i estableix una agenda consensuada per al treball de les diferents mesos en què s'ha d'articular el diàleg social. Fan falta instruments per emprendre l'activitat, reforçar els serveis públics i protegir la ciutadania. En aquest sentit, la diagnosi de la crisi s'alinea amb els objectius de desenvolupament sostenible i el projecte New Green Deal.

Per tot això, CCOO d'Indústria hem de fixar eixos d'actuació que han de ser la columna vertebral del nostre treball en el pròxim mandat, prioritzant aspectes que necessiten canvis estructurals per poder incrementar el pes industrial dels nostres sectors.

(111)

Pla de recuperació europeu

(112)

Aquest instrument té dos pilars fonamentals:

1. Ajudar els estats membres a recuperar-se.

(113)

2. Reactivar l'economia i donar suport a la inversió privada.

En el suport als estats, el pressupost és de 560.000 milions d'euros, 310.000 en subvencions i 250.000 en préstecs. Per això, els estats membres han de presentar projectes de plans de recuperació.

(114)

(115) **Objectiu:**

L'objectiu prioritari en l'acció de CCOO d'Indústria de Catalunya ha de ser:

1. Incidir que en el marc d'aquests projectes s'incloguin mesures que apostin per la recuperació i el desenvolupament industrial, i que siguin tinguts en compte pel Govern dins un marc de concertació social.

(116) **2. El Pacte nacional per a la indústria**

L'experiència del Pacte nacional per a la indústria ha realçat el valor de la concertació amb els agents socials, imprescindible per garantir un full de ruta a llarg termini, amb independència dels cicles electorals i vaivens de la política catalana.

(117) En el context de canvi profund en què estem, hem de garantir la seva renovació adequant-lo als reptes i objectius que ha d'afrontar la indústria. Pla industrial a deu anys vista que ajudi a combatre les deficiències, com són la llunyania dels centres de decisió industrial i la facilitat normativa encara vigent per deslocalitzar inversions industrials.

(118) **Objectius:**

Per aconseguir tot això és necessari:

1. Que la inversió pública es destini essencialment al canvi de model productiu.
- (119) 2. Que s'activin polítiques de xoc a curt termini per protegir sectors estratègics danyats per la COVID-19 i evitar el tancament d'empreses.
- (120) 3. Que tota l'acció i els recursos es concentrin en una estratègia per garantir la sobirania tecnològica i industrial, i per superar els efectes devastadors de la crisi.
- (121) 4. Que s'aprofitin les polítiques del Pacte nacional per a la indústria per al desplegament de la indústria local i l'enfortiment del territori.

3. Transitar cap a un canvi de model productiu (122)

Catalunya requereix una estratègia que ajudi la indústria a sortejar la recessió que la tenalla. CCOO d'Indústria continuem apostant per una reconversió estratègica industrial que es potenciï des de la Generalitat de Catalunya, obrint mercats i mirant cap a l'exterior, i tot això dins un marc de propostes, programes i accions que afavoreixi una unitat de mercat. Tot això implica emprendre plans sectorials per renovar l'aparell productiu a Catalunya.

En aquest sentit, el paper de les institucions ha de ser més rellevant, començant per erradicar els aspectes més lesius de la reforma laboral, cohesionar la societat i vèncer la resistència al canvi. (123)

És necessari actuar en sis aspectes clau: (124)

1. Les ajudes directes a les empreses per part de les administracions han de revertir-se cap a la societat, impulsant polítiques de participació tant del Govern de l'Estat com del Govern de la Generalitat en aquelles empreses que necessitin ajudes públiques, i que permetin una cogovernança en el seu desenvolupament.
2. La indústria necessita una energia 100 % accessible i a un cost competitiu. (125)
3. La logística i les infraestructures han de ser pilars fonamentals en el desenvolupament industrial, sobretot en l'àmbit de les pimes. (126)
4. L'educació i la formació són imprescindibles per tenir persones preparades per afrontar els futurs processos de digitalització i desenvolupament de la indústria 4.0. (127)
5. Cal abordar la incentivació educativa de la formació professional en formacions industrials a les empreses, en nous (128)

processos, i a l'Administració, perquè es reconegui i acrediti l'experiència a les plantilles.

- (129) 6. L'impuls cap a models productius que siguin respectuosos amb el planeta, sobretot en els sectors industrials amb més empremta mediambiental.

- (130) Tots aquests àmbits d'actuació són importants i necessaris, però han de tenir en compte un element central, que és garantir l'ocupació, per avançar cap a una transició denominada justa que permeti que aquesta transformació no deixi ningú enrere.

- (131) A escala estatal, CCOO d'Indústria de Catalunya ha de ser un referent fonamental en la incorporació de propostes a través del desenvolupament del projecte ÍTEMS (Indústria, Transició Energètica i Mobilitat Sostenible).

(132) **Objectiu:**

1. Donar suport i promoure el Pacte d'estat per a la indústria, que ha d'afavorir el canvi de model industrial en una transició justa i coordinada amb els diferents espais de concertació industrial de regió o nacionalitat.

(134) **4. Combatre la precarietat**

Combatre la precarietat en els diferents sectors i àmbits industrials continua sent un objectiu prioritari per a l'organització.

- (135) Això es concreta a l'hora d'organitzar les persones treballadores als sectors amb més nivell de precarització, una vegada aconseguida la normalització en referència al règim de treball i les condicions d'aplicació del conveni col·lectiu de referència. La feina és organitzar les persones treballadores entorn de candidatures de CCOO, que permeten poder exercir millor els nostres drets.

- (136) Al sector del camp tenim 482 afiliats i afiliades i 148 delegats i delegades, unes xifres

molt baixes tenint en compte el potencial industrial que podem desenvolupar en aquest sector. Hem de ser autocrítics amb la manera que hem tingut d'abordar aquest sector, probablement el que conté uns índexs més alts de precarietat, per no haver encertat a aprofundir en l'extensió sindical, a causa de la seva diversificació territorial i les formes de treball que té.

Objectius:

(137)

1. Consolidar el nostre treball al sector carni, enfortint l'organització i coordinant les accions a escala territorial en defensa d'un marc contractual que protegeixi les condicions de treball mitjançant el conveni col·lectiu sectorial, amb una major intensitat en la participació dels treballadors i treballadores del sector.

2. No oblidar el treball pendent, regularitzar les situacions encara pendents i dotar els treballadors i treballadores d'instruments a través d'una formació sindical que els permeti actuar dins el termini establert i en la forma escaient, i que els permeti adquirir més coneixements en matèria laboral i solidesa organitzativa.

(138)

3. Reorientar el treball al camp, estenent el nostre àmbit d'actuació a través d'una major organització sindical.

(139)

4. Acostar el sindicat a les persones treballadores, coordinar-les de manera territorial i tenir referents sindicals que ajudin a una major expansió del nostre treball.

(140)

5. Centrar el treball en les meses sectorials i focalitzar la nostra acció en l'atenció als col·lectius més vulnerables, com són els temporers i temporeres, encaminant l'acció a la detecció i la solució de l'abús laboral i els incompliments legals.

(141)

(142) **5. Realitat sectorial**

A CCOO d'Indústria subsisteixen una pluralitat de sectors que convé reordenar per adequar la nostra estructura a una realitat més coherent, en línia amb els canvis estructurals que s'estan produint.

(143) **Objectius:**

En aquest sentit, ens marquem com a objectius:

- (144) 1. Adequar les estructures sindicals a la configuració del teixit productiu, de manera coordinada amb els territoris, per poder afrontar amb millors garanties el nostre treball i la defensa dels nostres drets.
- (145) 2. Orientar la negociació col·lectiva cap a la necessària incorporació de plans industrials de futur a les empreses i grups.
- (146) 3. Posar la indústria al centre de l'economia del nostre país.
- (147) 4. Anticipar-nos amb propostes sindicals que protegeixin l'ocupació en quantitat i qualitat, alhora que enforteixin les empreses i el teixit productiu.

(147) **CCOO: DEL CENTRE DE TREBALL A LA CIUTADANIA**

1. Reforçar el caràcter sociopolític de la nostra afiliació més enllà de l'empresa

CCOO som una organització sindical democràtica i reivindicativa que organitza treballadors i treballadores per defensar els nostres interessos de classe i per aconseguir una societat més justa, democràtica i participativa. Com a sindicat sociopolític, a més de reivindicar la millora de les condicions de treball i de vida, assumim la defensa de tot allò que ens afecta com a treballadores i treballadors, dins i fora de l'empresa.

Durant la crisi sanitària s'ha tornat a posar de manifest el paper del sindicat com a garant dels drets de la classe treballadora, ja que a través de l'organització col·lectiva s'avança en justícia social.

La societat ha de veure al sindicat com un instrument útil per a la defensa dels seus interessos en tots els àmbits, del centre de treball al carrer, i per això hem de reivindicar la participació de la nostra afiliació més enllà de l'empresa, en la vida real com a ciutadania.

Objectius:

- (150) 1. Impulsar la participació de l'afiliació en les qüestions que l'afecten al territori on resideix o treballa: habitatge, serveis públics, etc.
- (151) 2. Portar el debat sociopolític al centre de treball.
- (152) 3. Defensar l'estat del benestar: revisió de la fiscalitat, la inversió pública i el sistema de protecció social.
- (153) 4. Impulsar la participació de la representació dels treballadors i treballadores en els òrgans on es decideixen les estratè-

